

*
Megjelen minden kedden

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

*

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdetők mérsékelt árszabás szerint.

*

— © — Ipolyság, 1898. november 8. — © —

Ipolyság, 1898. november 8.

(hi) jegyü multkori cikkünkre alábbi cikket kaptuk:

Nem szándékosan mellőztem néhai Sembery Imréről irt cikkemben azokat a családi neveket, a melyekre (hi) ur helyreigazító közleményében emlékeztetni szives volt, hanem csak azonegyeszerű okból, mert azok a nevek, jobban mondva azoknak már őseikhez tért viselői a cikk írása közben nem jutottak az eszembe. Most azonban a szives emlékeztetés után készséggel kijelentem, hogy a következő fájdalom már csak néhai, urak szintén az ellenzékhez tartoztak, és ugyan: Blaskovics Pál volt lukanényei nagybirtokos, a kit abból az alkalomból, hogy 1857. évben a „felséges császárt“ Ipolyságról Balassagyarmatra szállította a maga híres ötszogatán, a bécsi hírlapok „der be-ruhmté Pferdelenker“ jelzővel adornáltak; a ki mint az 1861. évi országgyűlésbe a németi választókerületben megválasztott képviselő a határozati párt hívének vallotta magát elannyira, hogy a korintyicai gyógyfürdőben tulajdonul birt villáját is „Határozat“-nak nevezte el; és a ki 1865. évi október 4-én a Majthényi László báró ur mint ujonnan kinevezett főispán tiszteltére rendezett nemesak ünnepélyes

hanem itt nagyszerűségében páratlan bevonulás alkalmával abban a szerencsében részesült, hogy ő szállíthatta Leszenyéről Ipolyságra a főispánt, a kit aztán Ipolyságon megállítva a hintáját a vármegyeháza előtt, be is mutatott a nagy sokaságu népnök körülbelül ilyen formán: atyafiak! én már a felséges császárt is vittem uri fogatomon azelőtt meg a Palatinus István főherceget, most pedig ime elhoztam kigyelmeteknek a főispánt, kit a magyarok istene sokáig éltesse.

Szitányi Ulman Bernát volt palásti nagybirtokos és a vármegyének 1849. évben Boronkay Lajos kormánybiztossága alatt II-od alispánja.

Gyürky Edvard ügyvéd gyürkii birtokos agilis és közkedvelt tagja az ellenzéknek.

Fekete László alsónyéki és házasnényei nagybirtokos, a bohém tréfákból kifogyhatatlan kuruc.

A vadászkalandok nagyító-üvegen át elbeszélésének nagymestere Kasza László volt magyaradi birtokos és testvére a huszár Kasza Jancsi, valamint Kasza Ágost volt lonthói birtokos.

Nagy Antal a későbbi vámosmikolai kir. járásbíró, és testvére Nagy Bertalan inámi birtokosok.

De még ezzel a kiegészítéssel sincs

kimerítve az egykori híres honti ellenzék névsora, mert a Czece-téle kitünőségeket nem is említve, hiányzik abból egy valóban kitünő, mert általánosan ilyennek elismert tagja az ellenzék pártjának. Ki más lehetne az, mint Fehérváry Miklós volt lonthói birtokos és a vármegyének az 1844. évi országgyűlésen első követe, ki azonban 1849. évben a haza sorsa feletti kétségbeesésben kiköltözött Amerikába és ott is halt meg a magyar névnek tiszteletet, magának pedig és családjának jól megérdemelt prosperitást szerezve.

Még egy, abban az időben jelentős tényezőről Kalocsa Antalról kell megemlékezni, a kinek neve sem az ellenzék sem a konzervatív párt lapokban közölt névjegyzékében nem olvasható. Pedig azt az előkelő férfit mind a két párt vallhatta a maga hívének, de természetesen nem egyszerre, hanem egymásután, a mennyiben Kalocsa Antal a konzervatív pártból kilépve, az 1848. évi január 17-én tartott zajos közgyűlésben, a melyben nagy mérkőzés volt a beszállított nemes atyafiak voksainak igénybevételével is a két párt között a miatt, hogy az ellenzék a pestmegyei szabadelvű utasításokat indítványozta a honti követeknek adni, már az ellenzékhez csatlakozott és a pesti liberális utasítá-

Nagy Iván.

Hogy jut ő a nógrádi ember a honti albumba? — találja valaki kérdezni.

Hontibb volt ő száz hontinál.

Az ő halála nagyobb veszteség a megyére, száz hontinál.

Mi haszna van a vármegyének, a vármegyei kulturális intézményeknek, a közéletnek annyi köztünk élőlől, kiknek ha tudására nem is, de legalább zsebére számíthatna minden reform mozgalom a kultura vagy közjótékonyosság terén.

Oh dehogy!

Ép ellenkezőleg.

Tisztelet a nagyon csekély kivételnek, nálunk ép a gazdagabb birtokos osztály veszi ki legkevésbé a részét minden áldozatból.

A megyei tisztviselők s azok hozzátartozói, rokonsága vannak mindég elől mindenütt, a hol ki kell nyitni a zsebet az adakozásra, a pártolásra.

Elszigetelten és a wertheimet gondosan elzárva minden nemesebb cél elől él birtokos osztályunk egy része.

Leszurta egyik másik familia a 100 frtot a kórház javára, — azt is, nem a magáért a jó tettért, hanem Kovács doktorért s lefizeti évenként az 1—2 frtot a Vöröskereszt egyesületbe. — s evvel vége. Ők megtették kötelességüket — az ő hitők szerint.

Élnek napról napra, a közéletben csak a személyi momentumok érdeklik, a társadalmi élet követelményeit elhanyagolják csak annyiban hontiak ők, hogy a birtokuk Hontvármegyében fekszik.

Csak geografiailag és nem szellemileg, érzésben hontiak ők.

Mily fájdalmas csapás tehát Hont megyére, hogy egy oly jeles férfiú hunyt el — ki bár nem volt honti, de azért hontibb volt ő szívében, lelkében oh annyi annyi hontinál.

Ne sirassuk tehát őt, a nem csak névre de szellemére, tudományára, szívére is Nagy-ot?! Ne sirassuk tehát őt, a ki közelebb állt szívékhöz annyi más megyebelinel?!

Ne sirassuk tehát őt az idegent, a ki annyit tett megyénk érdekében, mint alig egyik másik idevaló?!

Ép harmine éve, hogy a magyar történelmi társulat Ipolyságon tartotta vidéki nagygyűlését

Horváth Mihály püspök és híres történelmi író elnöki megnyitója után Nagy Iván lépett a felolvasó asztalhoz és Hont megye árpádkori birtokosairól, különösen Hunt és Pázmánról s ezek nemzetségéről tartott egy rendkívül érdekes felolvasást, a melyet a H. L. legközelebbi számainak egyikében majd közre adunk.

A Szondi Albuma megírta Drégel váranak történetét.

A hontvármegyei Almanach 1893. évi folyamában a „Koháryak“-ról értekezett.

Nagy tudásról tanuskodó érdekes tanulmányát a Koháryakról e jellemzéssel végezte, a melyet azóta megőriztem, mint egy arany mondást, emlékezetemben:

— „Hűség, kitartás jellemzi mindnyájukat és az szolgáltatja a példát arra: mily erény a legbiztosb ut a dícsőség elnyeréséhez.“

De a nyáron megtartott történelmi kiállítás alkalmából szereplése már bizonyára élénk emlékezetében lesz minden olvasónknak.

Bár azon időből azt írja Pongrácz Lajosnak, a kinek utolsó munkájára sietett előfizetni:

— Engem is a 75 év terhe nyom, nagyon érzem és ahhoz járul, hogy Nógrád történetét sajtó alá adtam úgy, hogy mint a hírlapírók egyenesen a nyomdába küldözgetem a leirt lapokat. A gyűjtés éveket emésztett fel, már most kidolgozásra sincs idő, tehát sietnem kell.

Reggel 7-től esti 6-ig szakadatlanul írok, tehát nincs időm semmire — és mégis volt neki ideje háromszor eljönni Ipolyságra, csak hogy buzdítson, lelkesítsen s erőt adjon a munkához.

Ott hagyta munka asztalát csak azért, hogy valahogy mi itt a munkát félbe ne szakítsuk, pártolás hiányában el ne csüggedjünk.

sokra szavazott, a miért fátylas zenét és üdvözlő szónoklatot is kapott. Miután pedig Bory Pál a vármegye első követe a pesti utasításoktól prüszkölve állásáról lemondott, helyébe március 13-án Kalocsa Antal választotta meg országgyűlési követnek még pedig a jegyzőkönyv kifejezése szerint, közakarattal.

Most már tudomásomra csak öten vannak életben mind a két pártból, Pongrácz Lajos, Ivánka Zsigmond, Majthényi László báró, Horváth Miklós és Rákóczy Sándor urak (korszerint).

Sic transit gloria mundi!

Hederváry Antal.

A báti csizmadia-ügy.

Tekintetes szerkesztő ur!

A „Nógrád-Honti Ellenzék“ f. évi 42-ik számában „Honti friss újság“ cím alatt megjelent közlemény bíráló tárgyává teszi több báti iparos alkalmazottának az ipolysági ker. betegsegélyző pénztár kötelekibe történt kötelező bejelentésének elmulasztása miatt folyamatban levő kihágási ügyekben követett eljárásomat.

Hírlapi polemikát bírói eldöntés tárgyát képező ügyekben folytatni nem szokás, de meddő dolog is; mert a vitás kérdés nem hírlapok útján fog eldőlni.

Ha valaki az első foku hatóság intézkedésével megelégedve nincs, vélt sérelmének orvoslására nyitva áll a törvényekben meghatározott ut.

De miután az említett névtelenül megjelent közleményben, oly valótlan, a törvény nem ismerése, vagy talán szándékos elferdítésből eredő állítások foglaltatnak, melyek eljárásomat kétes világitásba helyezik, engedje meg t. szerkesztő ur, hogy ezekre becses lapjában lehetőleg röviden reflektálhassak.

Ivánka Zsigmond ur hivatalomban Okolicsányi László dr. ügyvéd ur és orsz. képviselő ur kíséretében jelent meg, kérve a báti iparosokra vonatkozó ítéleteket és ügyiratokat, hogy a teendőkre nézve tájékozva legyenek.

Az iratok áttanulása után Okolicsányi ur azt jelentette ki Ivánka Zsigmond ur előtt, hogy eljárásomat minden tekintetben törvényesnek, az ítéleteket a méltányosság korlátai közt meghozottaknak találja, ő ezeket a marasztalt iparosok képviselőjében nem fellebbezi, kéri Ivánka urat, hogy az iparosoknak irataikat adja vissza tanácsolja nekik, hogy az ítéleteket ne fellebbezzék, de fizessék le a marasztalási összegeket.

Ha Okolicsányi ur mint jogász így nyilatkozik, a ki politikailag is az enyémmel nagyon is ellentétes táborba tartozik — meg vagyok győződve, hogy Ivánka Zsigmond ur a tapasztaltak után Okolicsányi László ur nézetét magáévá tette, azt hiszem, hogy eljárásom korrekt voltára nézve meg lehetek nyugodva.

Ezt különben a felsőbb hatóság fogja eldönteni.

A marasztalt iparosok ugyanis, figyelmen kívül hagyva Okolicsányi László dr. ur tanácsát, az ítéleteket ügyvédi képviselő nélkül saját maguk megfellebbezték.

A cikkező ur törvénybeni tájékoztatlanságát eléggé ilusztrálja a személyeskedés jellegét magán viselő azon állítása, hogy én azért, hogy mint báti helyettes főszolgabíró Báltban is bemutassam mindenható erőmet, megbüntettem a báti 20 iparost.

Vegye tudomásul a cikkező ur, hogy az ítéleteket nem mint báti helyettes, hanem mint ipolysági járási valóságos főszolgabíró hoztam meg, mert utóbbi minőségemben, — mint az ipolysági ker. betegsegélyző pénztárra nézve első fokban illetékes iparhatóság — vagyok hivatva ítélni.

Valótlan azon állítás is, hogy a szegény bátiak azt sem tudták, van-e a világon betegsegélyző pénztár? Eltekintve attól, hogy a törvény nem tudása melegséget nem képez, tekintse meg — a cikkíró ur ezen ügy iratait. — Ezekből meg fog győződni, hogy a

vonatkozó felhívásokat a báti főszolgabíró közzé tette járása területén, meg fog győződni a báti körjegyző és bíró és dobos nyilatkozataiból, hogy a lakosság a szokásos módon ki lett tanítva arra nézve, hogy az iparosok alkalmazottjaikat az ipolysági ker. betegsegélyző pénztárnál bejelenteni kötelesek és végül meg fog győződni arról is, hogy ezen bejelentési kötelezettség a báti csizmadia együletben is annak idején tanácskozás tárgyát képezte.

Azt hiszem, hogy ezen hivatalosan konstatált tények erősebb bizonyítékot képeznek, mint az elmarasztalt személyileg érdekelt 20 iparos felajdulása.

Az iratokból meggyőződést szerezhet cikkíró ur arról is, hogy a közgyűlési kiküldöttek kerületenként szabályszerűen lettek megválasztva, ha ezek közt esetleg báti iparos vagy alkalmazott nem fordul elő, annak nem a hatóság, de csakis a báti iparosok indolenciája lehet az oka.

A cikkíró ur felületes törvénytudományát igazolja az is, hogy cikkében hivatkozva az 1891. XIV. tc 4 §-ára oda konkludál, hogy az iparos családjának tagjai lehetnek a betegsegélyző pénztár tagjai, de nem kötelezettek a belépésre. — Ezen törvény 2. §-a imperative kimondja, hogy betegsegélyző pénztárhoz kell tartozniok, kik nemre, korra és honpolgárságra való tekintet nélkül a magyar korona országai területén, valamely az ipartörvény alá eső foglalkozásnál stb. oly fizetéssel vagy bérrel vannak alkalmazva, melynek egy munka-napra eső összege 4 frtnál nem magasabb s kikkel szemben a munkaadó a munkába álláskor világosan ki nem kötötte, hogy az alkalmazás 8 napnál rövidebb időre terjed.

Ezen §. tehát nem tesz különbséget arra nézve, hogy az alkalmazott a munkaadó családjának tagja-e vagy sem s így a rokonsági viszony a bejelentési kötelezettséget nem alterálja.

A cikkíró ur által hivatkozott 4. §. oly családtagok belépését teszi lehetővé ezen humanus intézmény kötelekibe, a kik nin-

Dolgozott és dologra serkentett.

Az első látogatásakor maga hozta el kiállítás tárgyait. Személyesen hozta el, személyesen csomagolta ki.

Igaz, hogy mind értékes dolog volt, de úgy vigyáztam rá, mint drága kincsekre.

Kohárytól a költőtől több levelet és számos minket illető megyei arcképet hozott magával.

Valamint Frangepán és II. Rákóczy György olajfestésű arcképeit.

A megyei vonatkozású képek Ehrenreich híres gyűjteményéből valók, a melyeket ő teljesen birt s a melyek igen szép kivitelű és sikerült acélmetszetek.

De nekem legértékesebb volt az a négy más kép, a mit nekem hozott emlékül s a melyet én szintén kiállítottam.

Kedves meglepetésül elhozta nekem Balassa II. Bálint gr., Balassa Ferenc báró, Koháry II. István gr. és Koháry I. István br. honti főispánok arcképeit, a melyek az ő legújabb és sajnos félbeszakadt munkájából „Nógrádmegye történetéből“ valók.

Mert hisz a Balassák és Koháryak révén — a kik ugyanálunk, mint a szomszéd Nógrádban is oly fontos szerepet vittek — ne gondolja senki, hogy a ő halála csak Nógrád megyére nagy csapás, pótolhatlan veszteség.

Hogy a kegyetlen végzet kiragadta munkás kezéből a tollat, a mely neki

annyi dicsőséget hozott, azt mi ép úgy sirathatjuk, mint a nógrádiak, mert az általa irt Nógrádmegye történetének számos lapján a megyénk történetét is olvashatjuk, mert hisz sokszor voltunk mi buban örömben részesek.

Második látogatása a kiállítás megnyitásának napján volt.

Az a lelkes beszéd, a mit akkor tartott, örökre felejthetlen lesz előttem.

A roskatag test már küzdeni látszott a nagy lélekkel, de még akkor erős akaratereje, élénk szelleme, hatalmas lelki nagysága legyőzte a fizikumot.

A gyenge fizikuma meg akarta tagadni a nagy lélek megnyitakozását, de a nagy lelkierőjével kényszerítette a roskatag testet, hogy ama nagy gondolatoknak — a melyeket a közönség lekosítására e beszédében kifejtetni akart — legyen a szócsöve. S a test, a tüdő, a mell, a torok a hang sokszor fel akarta a szolgálatot mondani, de azért az erős lélek s a gyenge test küzdelméből az ő élénk, friss, nagy szelleme került ki győztesen.

Az érdem, hogy a kiállítás, így sikerült, a mint — többünké.

De hogy a kiállításunk a tudomány s az irodalom által is el lett ismervé és befogadva, az kizárólag Nagy Iván érdeme.

Az ő országos neve adta meg a mi

helyi kiállításunknak, a megye határain túl is terjedő jelentőségét.

Az ő neve a programmon volt az a név, a melyet a legszigorubb kritika is elfogadott és elismert. Ő volt a mi bevezetőnk a kulturális és tudományos világba.

Az ő nevének varázsa árasztotta be fényével a mi kiállításunkat s mi csak az ő fényének árnyékában sütkéreztünk.

Ő a tudós, mi csak a tudomány szomszjasok.

Ő a vezér, mi csak szerény közkatonák.

Ő a nagy, mi csak hozzáképest a kicsinyek kicsinyje.

S mégis az ő nagyságával talán csak szerénysége mérkőzhetett.

Említett levelében így hártja el az üdvözléseket:

— A mi a honti kiállítást illeti, abban a jó szándéknál egyéb érdemem nincs, ez pedig nem érdem, hanem kötelesség.

Igy ir az a férfiú, aki az egésznek megteremtője. Mert hisz mi csak halvány utánczó voltunk neki. Ő megteremtette már a nógrádi muzeumot is, mi még csak tervezgetünk róla.

És hogy olyan legyen valaha, mint a nógrádi, arról nem is beszélünk. Oda egy Nagy Iván kellene. A kinek a neve adná meg a muzeum tekintélyét is, s aki oly mecénása lenne egyszersmind a muzeumnak, mint Nagy Iván, a ki gazdag könyv-

A hétről.

esenek ipari foglalkozásnál alkalmazva p. o. az iparos neje. házi iparral foglalkozók egyezőval oly egyének, kiket ezen §. felsorol.

Hogy az alkalmazott kap-e fizetést vagy bért, az a bejelentés kötelezettségére szintén nincs befolyással. Ezt a 3-ik §. mondja ki.

Hogy végül a cikkíró ur kíváncsiságát kielégítem, megfelelek azon kérdésére is, hogy miért büntettem meg éppen ezen 26 iparost?

Legyen meggyőződve, nem párt politikai szempontból. Az elmarasztaltak pártállását nem ismerem. Az eljárást nem hivatalból indítottam meg. Az eljárás az ipolysági ker. betegsegélyző pénztár feljelentése folytán lett folyamatba téve, ez kutatta ki, hogy a feljelentettek alkalmazottaik be nem jelentése által a pénztárt károsítják.

Egy tanácsot is adok cikkező urnak, ugyanis cikkében azt mondja, hogy a marasztaltakon kívül, alkalmazottaikat be nem jelentve büntetlenül „Vogel frei“ még vagy 10—12 iparos füttyörész.

Hozza ezek neveit az ipolysági ker. betegsegélyző pénztár tudomására s biztos lehet felőle, hogy ezek is fel fognak jelenteni. És higye el hasznosabb dolgot fog művelni, mint ha alaptalan cikkeket ír, mert hozzá fog járulni a humánus intézmény felvirágzásához. — Ipolyság, 1898. november 5.

Marek Károly.

Kérdés.

Hederváry Antal „Sembory Imre“ című cikkében azt írja, hogy Semboryt a németi kerületben megbuktatta „Ivánka Zsigmond jeles Deák-párti képviselőjelölt.“

Az itt a kérdés hogy kit értett H. A. ur, különben igen érdekes és szép cikkében „jeles“-nek: Deákot-e vagy Ivánka Zsigmondot? Így kell e értelmezni azt a mondatot, hogy jeles Deák — párti képviselőjelölt vagy pedig (oh csak nem!) így: Ivánka Zsigmond jeles képviselőjelölt?! Egy kíváncsi.

tárát, levéltárát, metszet gyűjteményét, sőt egész vagyonát is az ő kedvenc eszméjének, a muzeumnak hagyta.

A legkisebb, a mit a nógrádiak megtehetnek, az, hogy az ő emlékére muzeumukat Nagy Iván muzeumnak nevezik el.

Mi is le fogjuk róni köteleességünket az ő fényes szelleme iránt. Az ő areképének kell legelsőnek díszíteni muzeumunk falait, mert ő volt a kezdeményező, mi csak a gyenge utánozók.

Ha meglesz a muzeumunk, úgy ezt nagy részben neki köszönhetjük.

Ő lesz a honti muzeumnak is örökön-örökké a patrónusa.

Kedves pártfogónk! légy vezérünk, légy mesterünk onnét a tulvilágból is. Lelkesíts, buzdíts, ne hagyj elesüggedni a fél uton.

Sok van még tenni való, még a kezdet kezdetén vagyunk.

Terjeszd ránk áldó szellemedet, önts erőt belénk, hogy megküzdhessünk a közönnyel, minden szép tett és szándék e legnagyobb akadályával s kinyithassuk minél előbb a kultura és tudomány csarnokát, a muzeumot, a melynek te voltál az atyja, légy tehát annak — onnét a magasból, patrónusa is.

P. E.

— A főispán Selmeceen. Horváth Béla főispán tegnap Selmece utazott és a főispáni lakba szállt. Holnap szerdán érkezik városunkba.

— Rendkívüli közgyűlés. Törvényhatóságunk bizottságát Horváth Béla főispán e hó 12-ik napjára rendkívüli közgyűlésre hívta össze. A tárgysorozat egy miniszteri leiratot, három vármegyei átiratot, néhány tiszti jelentést és kérvényt ölel fel. A közgyűlés tárgyait előkészítő állandó választmány előző napon délelőtt 10 órakor ül össze.

— Magyar név. Rozsnyói Károly homonnai m. kir. telekkönyvvezető nevét a belügyminiszter engedelmével Rónai-ra magyarosította meg Szomorú jelenség megyénkben és városunkban, hogy itt a névmagyarosítás iránt páratlanul álló közömbösség uralkodik.

— Szomorú rovat. Részvétellel vesszük azt a távirati hírt, hogy Rónai Károly homonnai kir. telekkönyvvezető neje, kit városunkban is ismertek, tegnap hétfőn váratlanul és hirtelen legszebb korán meghalt, gyászt hozva férjére és három gyermekére.

— Gondülő asztaltársaság. Ipolyságon véglegesen megalakult a napokban a fővárosiak mintájára egy asztaltársaság „Gondülő“-név alatt „Mit ér a gond kenyéren és vizen?“ jelleggel. — Tagjai nagyjából a vármegye napszámosai, a kik legtöbbet dolgoznak; legkisebb fizetést huznak és legtöbbet kikapnak! Célul kitűzték a tisztességes szórakozást és a jótékonyt — erejükhez mérten. Szegény sorsú iskolás gyermekek felruházása karácsonykor programba van véve. Ha nem is telik többre, csak egy szegénynek cipőre már akkor is többet adtak, mint azok, akik adhatnának prűmes bundára, — de nem adnak! Legutóbbi ülésükön megalakították az alapszabályokat és megválasztották a három tagú tiszti-kart. Elnökké egyhangulag Fáy Zoltán vármegyei kiadót, alelnökké Cseh Imre posta és távirat tisztelet és jegyzővé Arany József vármegyei pénztári irnokot választották.

— A felsült szuggesztor. Krausz Albert levelet írt Sántha Bélához, a kaszinó igazgatójához, melyben kijelenti, hogy legközelebb okvetlenül eljön és meg fogja ismétolni kísérleteit. Különben a napokban Léván két este tartott szeánszot.

— Kézrekerült szökevény Stopál István pereszlenyi legény szerelmi vetekedésből Tót István viskujmajori legényt ablakon keresztül egy téglával úgy fejbe sújtotta, hogy az másnap kórházunkban meghalt. A tettes megszökött és azóta hol Budapesten, hol Bécsújhelyen mint kocsis bujkált, míg végre most egy levelezőlap nyomán Semeringen sikerült őt elesipni, és kir. törvényszékünk fogházába szállítani, hol ellene a vizsgálat folyik.

— Mértékjelzés az üvegeken. Újév napján lép életbe az a törvény, mely a koresmárosokat és vendéglősöket kötelezi, hogy az üvegedényeiket koronával, s az ürmérték megjelölésével lássák el. A törvényt legközelebb bővebben ismertetni fogjuk.

— Véres verakedés. Nádas községben Kerbert András kocsis pálinkázás közben két társát éles zsebkéssel úgy összeszurkálta, hogy azok élethalál közt lebegnek. Csodálatos, hogy a két sérült csak akkor vette észre sérüléseit, mikor majdnem elvérezve összerogytak. A gyorsan érkezett orvosi segély talán meg tudja őket menteni. A letartóztatott tettes ellen a vizsgálat folyik.

— Embertelen mostoha. Lehoczy János alsóbakai gazda mostohaleányát Zeljenka Pálnét az udvarra kilökte és úgy összerugdosta, hogy az eszméletlenül a kövekre esett és az erős agrázkodás következtében másnap meghalt. A kir. törvényszék megindította a vizsgálatot.

— Nevető fejta. Egy temetőben van ez a fejta: „Mikó Anna 65 éves szűz, meghalt 1887. aug. 30-án, nyugodjon békében ezentúl is“

Közgazdaság.

A jégkárvallottak és az „Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet.“

Évről évre növekszik azon gazdák száma, kik vetéseiket jégkárok ellen biztosítják. Teszik ezt abban a megnyugtató tudatban, hogy ha a jó Isten meglátogatja is őket, a biztosító társaság becsületesen megtéríti káraikat s így nem kell irtózniok a jövő esztendőttől, „porciójukat, árendájukat“ időben kifizethetik; a kapott pénzen szerezhetnek vetőmagot, takarmányt, alomszalmát stb.

Nem is esalatoztak azok a gazdák, kik a „biztosító-társaságok“-nál biztosították terméseiket, mert azok egytől egyik megfelelték kötelezettségeiknek. Elvesztették ugyan vagy 10 millió forintot vagyonukból, de volt miből fizetniök, fényesen beigazolván ezáltal azt is, hogy azok az „összegyűjtött milliók“ a biztosító közönség érdekeit szolgálják legjobban.

A szövetkezeti alapon nyújtott kárbiztosítás azonban csufosan megcáfolta a hozzá fűzött vérmes reményeket.

Szomorú példája ennek az „Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet“, mely pedig annak idején valóságos irtóháborút kezdett a „résztvénytársaságok“ ellen, fennhirdetvén a szövetkezetek előnyeit!

„Olesón biztosítok, nem nyuzom a népet, mint a résztvénytársaságok; magatok vagytok az urai ennek a szövetkezetnek, melynek várható nagy nyereségét szétosztom köztetek.“

Ezek voltak a hangzatos jelszavak, melyek a „kölcsönös“ alapítása alkalmával orbi et urbi kikiáltattak.

És milyen siralmas az eredmény, hány gazda bánta meg keservesen, hogy régi biztosító társaságát ott hagyva, az új szövetkezet hívéül szegődött?

De hadd beszéljenek maguk a tények!

Az „Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet“ — az összes budapesti lapok meg nem cáfolt közlései szerint — mult heti igazgatósági ülésén maga jelentette ki, miszerint a kötvények feltételeinek eleget tenni nem tud s hogy abbéli kötelezettségét, hogy a megbecsült jégkárokat legkésőbb 1898. szeptember 30-áig kifizetni fogja, teljesíteni nem képes. E kijelentésével egyidejűleg kötelezettségei teljesítésére önnön magának a szövetkezet tagjainak meghallgatása nélkül 6 hónapi halasztást adott s ígéretet tett arra nézve, hogy ezen önnön magának engedélyezett 6 hónapon belül a felmerült jégkárokat részletenként fogja kifizetni.

Furesa kis állapot biz ez! Eddig még nem hallottuk, hogy az adós magamagának adjon fizetési halasztást; a „kölcsönös“ bebizonyította, hogy ez is lehetséges.

De hát van-e ennek a hallgatásnak értelme s lehet-e bizni az igazgatóság ígéretében!

Azt mondja a „kölcsönös“, hogy az ő kötvényeinek feltételei olyanok, hogy ha nincs elég pénz a károk fedezetére, akkor

neki jogában áll minden biztosított féltől még *egy esztendei díjat* beszédni s arra az esetre, ha az illető fél nem tesz eleget a felhívásnak, az erélyes behajtást, szóval a *perlést* helyezi kilátásba!

De hát azt kérdezzük, nem akad-e majd a „*kölcsönös*“-nek olyan *hitelezője*, a ki nem hajlandó jégkárára 6 hónapig elvárni? Nem akad-e ezer meg ezer póruljárt gazda, a ki most rögtön perbe vonja a szövetkezetet?

Hol vette magának a „*kölcsönös*“ a jogot arra, hogy beismerve jelenlegi fizetéseketelenségét, önnönmagának 6 hónapi moratoriumot engedélyezzen a szegény jégkárosult kisgazdák meghallgatása nélkül, kik a rég esedékes kárösszegre a kenyérenél is jobban rászorultak?

Mit fog tenni a „*kölcsönös*“, ha nem tudja behajtani biztosított felein az *egy* jégbiztosításért a *két* évi díjat? Mit fog tenni, ha a jégkárosokat a 6 hónap eltelte után sem tudja kifizetni? Mert hisz előrelátható, hogy a pótdíjak perlése folytán a biztosító közönség tömegesen ott fogja hagyni a szövetkezetet és jogosan, mert ha ma perlik a jégbiztosítottakat a nélkül, hogy a jégkárt kifizetnék, holnap ugyan azt mondhatják a tüzkárosultaknak s a tüzkár kifizetése nélkül behajthatnak rajtuk még *egy esztendei* tűzbiztosítási díjat?

A közönség kételyei a fenti ígéret betartása tekintetében annyival jogosultabbak, mert hisz a „*kölcsönös*“ az 1897. évi kedvező esztendőben is *68117 forint 90 krajczár* veszteséget mutatott ki a „*Budapesti Közlöny*“ 1898. március 23-iki számában közölt mérlege szerint 300.000 forint biztosítéki vagyon mellett!

Megyénk lakossága is sok kárt szenvedett a júniusi jégverésről, ez az ügy tehát bennünket is igen közérdekel. Ugy halljuk, hogy különösen Hont, Tesmag, Szalatnya községekben vannak legnagyobb számmal azok a kisgazdák, kiknek jégkárát a „*kölcsönös*“-nél voltak biztosítva s kik ennél fogva az önkényes moratorium következtében a legnagyobb zavarba jutottak.

Ajánljuk tehát az illetékes hatóságoknak, hogy sürgősen győződjenek meg az ügy mielőltéréről s járjanak el mielőbb a tanácstalan és jogukat nem ismerő kisgazdák érdekében!

Ipolysági piaci árak.

(1898. november 8.)

Buza mm.	9.10—9.20
Rozs	7.25—7.30
Arpa	6.50—7.00
Zab	5.50—5.60
Bab	6.20—6.30
Burgonya	1.50—1.60
Széna	1.60—1.70
Szalma	0.80—0.90
Kukorica	5.50—5.60
Bükköny	5.00—5.20

ZSARDINETT.

Nem a fájdalom, a boldogság az, ami imára megtanít.

A nőekkel való társalgás a jó erkölcsök alapja.

A nők szíve egy rész az égből.

A férfiak teszik a törvényt, a nők állapítják meg a szokást.

2010. 1898. szám.

Ujabb árverési hirdetményi kivonat.

A vámos-mikolai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Obláth Gyula végrehajthatónak Germányi János végrehajtást szenvedő elleni 42 forint 70 krajczár tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vámos-mikolai kir. járásbiróság területén lévő Ipoly-Damásd község határában fekvő az ipolydamásdi II.4. sztykben 2 sor 306 hrsz. a. foglalt Sterk nevű dűlőbeli szőlő ingatlanból Germányi Jánost illető részre az újabb árverést 320 forintban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898. évi november hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Ipoly-Damásd községben a község házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 32 forintot készpénzben, vagy az 1881. 60 tc. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60 tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vámos-Mikola, 1898. évi június hó 11-én

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Markovich
kir. jbiró.

Sok oldalról ismételt hangoztatott óhajtást véltünk teljesíteni amidőn elhatároztuk, hogy

divat- és vászonáru üzletünk

keretében a mai kor igényeinek megfelelő

fehérnemű varrodát

létesítünk.

Azon körülmény, hogy megyénkben üzletszerűleg vezetett ilyenemű vállalat egyáltalán nincs, s hogy üzletünk ezen új ágának vezetésére e szakmában legelőnyösebben ismert Hitrich Emma urhölgyet megnyernünk sikerült; feljogosít bennünket azon reményre, hogy egyrészt nagyrabecsült vevőink idevágó megbízásaikkal is bizalommal hozzánk fognak fordulni, másrészt pedig, hogy legmesszebbmenő igényeiknek is megfelelőni képesek leszünk.

Elvállalunk kelengyék elkészítését és mindenemű himzés munkát is a legjutányosabb árák mellett.

Tekintve, hogy új vállalatunk életbeléptetésével helyben és a környéken élénken érzett hiányt pótolunk, van szerencsénk azt a nagyrabecsült közönség szives figyelmébe és pártfogásába ajánlani s maradtunk

Kiváló tisztelettel

Tibély Ágoston örökösei
Selmecebányán.

MINDEN SORSJEGY MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK

6 HUZÁS UJSÁGIRÓK SORSJÁTÉKA 6 HUZÁS

FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA
ÉRT.

5 á 20.000
KORONA STB. STB.

ANYEREMÉNYTÁRGYAKAT
KIVÁNTATRA 20 ZÉLVONÁSSAL
KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁRA
ROLJA A VÁLLALAT.

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás már 1899. január 4-én.

Sorsjegyeket ajánl:

A Honti Lapok kiadóhivatala,

Ipolysági takarékpénztár.

462 1898. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy az aranyosmaróthi kir.
törvényszék 1898. évi 3002 számú végzése
következtében Mócsy Lajos ügyvéd által
képviseletben a maróthi takptár zelizai fiók üz-
lete javára Reitinger József és Poliakovics
Ignác ellen 100 frt. s jár. erejéig fo-
ganatosított kielégítési végrehajtás utján

lefoglalt és 340 frtra becsült: lovak, sertés,
ól, szekér és tehénből álló ingóságok nyil-
vános árverésen eladatnak.

Mely árverésen v. mikolai kir. jbiróság-
nak v 7234/2-1898 számú végzése folytán
100 frt. tőkekövetelés, ennek 1898. évi
junius hónap 30-jától járó 6 % kamata
és eddig összesen 46 frt 10 kban bíróság
már megállapított költségek erejéig V.-Mi-
kolán 1898. november 8-án d. e 9 óra
és Szobon leendő eszközölésére 1898. évi
november hó 8-án d. u. 3 órája ha-

táridőül kitűzetik és ahhoz a venni szándé-
kozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy
az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz.
107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés
mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól
is el fognak adatni.

V.-Mikola, 1898. évi október hó 22.

Horthy Gábor
kir. jbirósági végrehajtó.

**Hoff János maláta kivonat készítményei
gyengék és betegeknek.**

**Hoff János
maláta egészségi itala.**

Általános elgyengülés-
nél, az alhasi szervek
rendellenes működé-
sénél, mell- és gyomor
bántalmaknál, nemkü-
lönben a lábadozóknak
legjobb bevált és legjobb
ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. —
Öt palack bérmentve
3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régibb
idő óta használom az Ön ma-
láta egészségi sörét és egyéb
maláta készítményeit. Ezek az
egyedüli szerek, melyek fele-
ségemnek visszaadták az egész-
séget.

Böger, Bécs, Hofmühlgasse.

**Hoff János
sűrített maláta kivonata**

Tüdőbajoknál, gége-
hurutnál, ugymint idült
köhögésnél; főleg a gyer-
mekek légzési szervei-
nek megbetegedésénél a leg-
jobb sikerrel alkalmaztatik.
Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt
üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei
valóban jó és hatásos szerek.
Küldjön tehát ismét 5 üveg
maláta kivonatot, 1 font maláta
csokoládét és 1/2 zacskó maláta
kivonat mell cukorkát.

Fischer G. őrnagy N.-Várad.

**Hoff János
maláta egészségi csoko-
ládéja.**

Gyengeségnél, vér-
szegénységénél, ideges-
ségnél, almatlanságnál
étvágytalanságnál kitün-
ően bevált. Rendkívül jó
ízű és tápláló. Gyenge gyer-
mekek igen jó eredménnyel
használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legki-
tünőbb a mit ismerem. Ezen
kellemes italt idült gyomor —
illetve emésztési zavaroknál,
sápkórúknál és általános gyenge-
ségnél mindenkor jó ered-
ménytel alkalmazom.

Dr. Niclái orvos Triebel.

**Hoff János
maláta kivonat mell
cukorkái.**

Köhögésnél, rekedt-
ségnél, elnyálkásodás-
nál, főleg tüdőhurutnál
utólérhetlen hatása. A valódi
maláta meleukorkákat emész-
tési zavar nélkül tetszés szer-
inti mennyiségben lehet
használni

Egy doboz ára 10 kr., egy
zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta ki-
vonat mell cukorkáinak hatása
makaes köhögésem ellen.

Zeditz-Neukirch lovag, Wal-
denburg.

Czukorkái feleségem köhög-
ésén és asthmikus bántal-
main kitünően segítenek.

Busch plébános, Weischütz.

Raktár Ipolyságon:

Berkó István gyógyszerháza; Dombó Károly, Bolner Pál, Rumann Lajos csemege és fűszer kereskedésében.

Magyarországi kizárólagos főraktár: Török József gyógyszerháza Budapest király u. 12.

2-20

Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.

Alulírt főelárusító által több nagy nyeremény között
f. év márczius hó 22-én

60,000 kor.

f. év április hó 6-án a

600,000 kor.

jutalomdíj fizetett ki.

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY A LEGSZERENCSESEBB ESETBEN

EGY MILLIÓ KORONA.

Első osztályu eredeti sorsjegyek árai :

egy egész 6.— frt	egy fél 3.— frt	egy negyed 1.50 frt	egy nyolczad 75 kr.
----------------------	--------------------	------------------------	------------------------

A sorsjegyeket utánvétellel küldöm, de az összeg postautalványon vagy ajánlott levélben is be-
küldhető. A hivatalos tervezetet minden megrendeléshez ingyen melléklek. A huzási jegyzéket minden
további felszólítás nélkül a huzás megtörténte után azonnal beküldöm.

Szíveskedjék b. megrendelését mielőbb hozzám, mint a sorsjegyek eladásával megbízott főelárusítóhoz juttatni

Bihari Ede BUDAPEST,
Granátos-utca 14.

Huzás
1898 november 17 és 18.

100,000 sorsjegyi
50,000 nyeremény.

Bérbeadó ház.

Apát-Maróton bérbeadó a község központján s az országut mentén fekvő **ház**, mely egy üzlethelyiségből (ezelőtt kocsma) három szobából, előszobából és a szükséges melléképületekből áll. A házhoz nagy kert is tartozik.

Bővebbet
Herlinger Lipótnál
Apát-Maróton.

Teljesen ártalmatlan.

Antiseptikus és hygienikus

Hölgy-óvszer.

Teljes biztos hatással, használatban kíméletes és nem kellenek többé semmilyenü gyöngédtelen és ártalmas gummi vagy spongya-cikkek.

1 doboz (12 drb.) 1 frt 50 kr. pontos használati utasítással 1 frt 75 kr. előleges beküldése után bérmentve.

Kapható a feltalálónál

László József gyógyszerésznél
Maros-Ujvár. (Erdély.)

Budapesti főraktár: Török József gyógyszerész, Kerpel, Fehérsas gyógyszerész Lipót-körut 28. sz. Bárhova discret szétküldés.
(Telefon 3617.) 19-30

Célszerű és kíméletes.

4316. 1898. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvszék mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vida János és csatlakozó társai végrehajthatóknak Kuzma Maczák Zsuzsanna és Kuzma Pál végrehajtást szenvedők elleni 170 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvszék területén lévő Apáth-Marót község határában fekvő, az apát-maróti 66. sztjkvben Kuzma Maczák Zsuzsanna tulajdonául felvett A I. 2. 6. 8. 10. 12. és 14. sorsz. a. egész ingatlanra 872 frtban, az apát-maróthi 42. sztjkvben A I. 1-3. 5. 7-14. sorsz. a. felvett ingatlanoknak Kuzma Pál végreh. szenvedőt illető jutalékára 415 frtban és az apát-maróthi 162. sztjkvben jelenleg Gyanko János és neje Zsuzska Zsuzsanna tulajdonául felvett az I. 1-7. sorsz. egész ingatlanra 553 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi november hó 28-ik napján d. e. 10 órakor Apát-Maróth községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 87 frt 20 kr. 41 frt 50 kr. és 55 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. tc. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt i. m. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvszék mint tkvi hatóság.
Ipolyság, 1898. július 21.

Képes Andor
kir. törvszéki bíró.

Legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

Az összes 50.000 nyeresemény jegyzéke.

A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeresemények részletes beosztása ez:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
2	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
763	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200
3900	" "	170
4900	" "	130
50	" "	100
3900	" "	80
2900	" "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

melyek hat huzásban sorsoltatnak ki.

A harmadik nagy magy. kir. osztályorszájáték nemsokára ismét kezdődik és

100.000 sorsjegyre **ujból** **50.000** nyeresemény

jut vagyis az oldalt levő nyereseményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

egy millió korona

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész 1-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.- frt
fél " " " " " " 3.- " "
negyed " " " " " " 1.50 " "
nyolcad " " " " " " .75 " "

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelményeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 17-ig
a huzás napjáig hozzánk beküldeni.

Rendelőlevél kivágandó.

TÖRÖK A. és Társa uraknak

Budapest.

Kérek részemre.....I. osztályu magy. kir. szab. osztályorszájáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget: utánvételezni kérem
 frt. postautalvánnyal küldöm
A nem tetsző törlendő.

Pontos cím

Török A. és Tsa a m. kir. szab. osztályorszájáték főelárusítói
Budapest, V., Váci-körut 4/A.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nikkal színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.
Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajcár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi szolingeni gyártmány. sok kiállításon kitüntetve. gyakorlás nem kell Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzmegtakarító.
Darabja 3 forint.

A penge ***csilagos acélból és a többi részei alpakából vannak.
Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

Pollák Sándor
főbizományosnál

BUDAPEST, V. ker., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen küldetik.